

IN MEMORIAM

Robert Szucsich (1940. – 2015.)

Mag. Robert Szucsich (Sučić), rođen u Beču 26. rujna 1940., diplomat, etnolog, hrvatski kulturni aktivist i novinar umro je nakon kratke i teške bolesti 23. travnja 2015. navršivši 75 godina. Iza prve šture obavijesti u austrijskom tisku krije se temeljit rad i zaokružen životni put gradišćanskog Hrvata Roberta Sučića.

Hrvatsku, svoju povijesnu domovinu, upoznao je još kao učenik, da bi ubrzo zatim predvodio ekskurzije svojih sumještana. Za studentskih dana u Beču osnovao je tamburašku sekciju Hrvatskog akademskog kluba (HAK). Ljubav prema tamburaškoj glazbi i promociji gradišćanskih kompozicija i pjesama nije ga napuštala cijeli život. Preuzeo je dužnost profesionalnog tajnika Hrvatskog kulturnog društva, ujedno i glavnog urednika *Hrvatskih novina*. Bio je kontaktna osoba koju su poznali svi oni koje su željeli upoznati gradišćanske Hrvate. Sjećam se njegovog objašnjenja dvojezičnosti: "To nipošto nije napor... Događa se automatski, no izborom jezika birate i 'program' – drugu gestikulaciju pa i način razmišljanja."

Iz prakse nakon studija odlazi kao diplomat u Moskvu gdje se zadržao više od dvanaest godina.

Bio je i zagrebački đak: na studiju etnologije dobro je upoznao rad utemeljitelja katedre Milovana Gavazzija i Branimira Bratanića. Napokon, jedan mandat svojeg diplomatskog rada proveo je u Zagrebu kao direktor Austrijskog kulturnog foruma. Za svojeg mandata proširio je okvir kulturnih veza s gradišćanskim Hrvatima. Inicirao je i novu praksu: poticanje dokumentarnih filmova, stalnu prezentaciju novih knjiga o Gradišću čije je izdanje pomagala putem Forumu i austrijska vlada. Opsežan zbornik *Povijest i kultura gradišćanskih Hrvata*, objavljen u Zagrebu 1995. u izdanju Globusa, sadržava i prilog Roberta Sučića o narodnim običajima. Forum godišnje u prosjeku priredi ili prati 250 kulturnih događanja u Hrvatskoj, a od toga je 5% posvećeno gradišćanskim temama. Ta brojka govori o njegovim brojnim kontaktima u Hrvatskoj i želji da sasluša i pomogne koliko može.

Iz Zagreba odlazi u mirovinu, vraća se u Gradišće i 2006. preuzima predsjedavanje Hrvatskim kulturnim društvom. Pamtim ga i kao brižnog oca koji je svoja tri sina i malu Lizu dobro naučio hrvatski.

Nives Rittig-Beljak